

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn פ"ז of דף of נדרים. Some of the topics we will learn about today include:

הפרה, הקמה, קריעה בטעות

One can only revoke or confirm a נדר if he knows who the intended subject is; he must also be aware of all the pertinent details of the נדר. Similarly, one does not fulfill his obligation to rend his garments over the death of a close relative if he was mistaken about the deceased's identity.

The Gemara lists several exceptions to this principle.

הפרה והקמה על חצי נדר

The Gemara brings several opinions whether one can revoke or confirm only part of a נדר. The Gemara also discusses various expressions used to prohibit two separate objects at the same time, and determines if they are considered one נדר or two distinct נדרים.

A

הפרה, הקמה, קריעה
בטעות

הפרה והקמה
על חצי נדר

B יום שמעו

A נדר can only be revoked or confirmed on the same day that the father or husband first hears of it. Our Mishnah will discuss the Halachah of someone who heard of the נדר when he was not yet fully aware of his ability to revoke or confirm it.

Through its discussion, the Gemara also references the following important ideas:

תוך כדי דיבור

Following a legal procedure, one is given a grace period of תוך כדי דיבור. For a brief period of time, as long as it takes to say the three words 'שלום עליך רבי', he can still modify or retract what he said. The Gemara discusses how this applies to קריעה על המת, הפרה, הקמה. The Gemara also lists several specific areas where this rule does not apply.

B

יום שמעו

תוך כדי דיבור

1 So let's review...

In the previous Daf the Mishnah listed several examples of הפרה that are invalid because they were בטעות, made under mistaken assumptions.

The Gemara explains that we interpret the Pasuk יניא אותה

He restrains her, to mean that he must have in mind לשם אותה שנדרה, that particular woman, and so too, he cannot be mistaken about any other significant details.

The Gemara now compares this to a similar דרשה regarding קריעה, when a mourner rends his garment. The Pasuk says;

'ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם גו' על שאול ועל יהונתן בנו שאול tore his clothing upon hearing of the death of המלך and his son יהונתן.
'על' has a similar connotation to the word 'אותה',

1

יניא אותה

He restrains her

לשם אותה שנדרה

So too, he cannot be mistaken about any other significant details

The Gemara compares this to a similar דרשה regarding קריעה

ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם גו' על שאול ועל יהונתן בנו

'על' has a similar connotation to the word 'אותה'

2 and yet the ברייתא tells us
 אמרו לו מת אביו וקרע
 ואחר כך נמצא בנו
 יצא
 One CAN fulfill his obligation of קריעה even if he was
 mistaken about the identity of the נפטר when he tore his
 clothing?
 On the other hand, there is another ברייתא that seems to
 disagree:
 אמרו לו מת אביו וקרע
 ואחר כך נמצא בנו
 לא יצא
 He did NOT fulfill his obligation in this manner, similar to
 the halachah of הפרה?

The Gemara proposes two solutions: Firstly;
 היא בסתם והיא במפרש

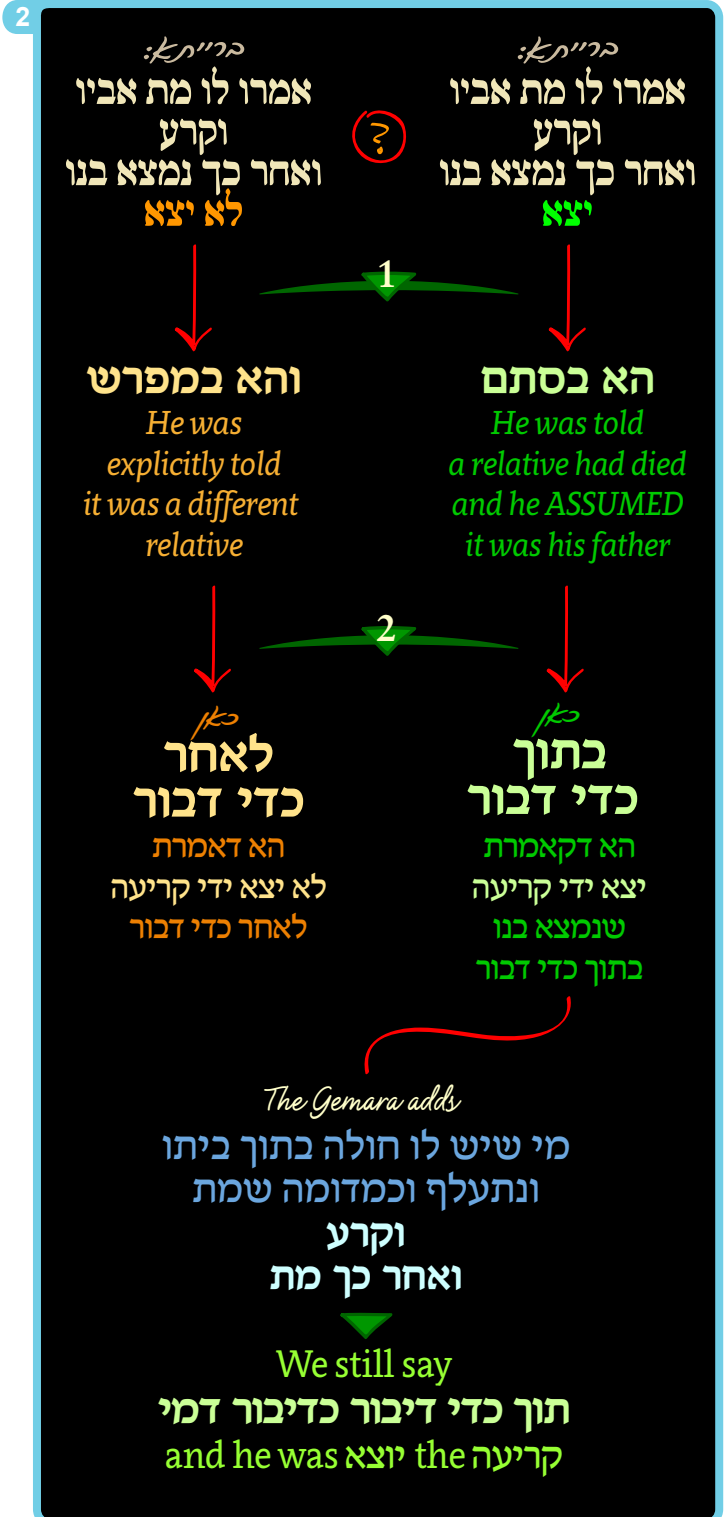
The first ברייתא is a case of סתם, where אמרו לו מת אביו, he
 was told that a relative had died, and כסבור אביו, he just
 ASSUMED it was his father, therefore he was יוצא. The
 ברייתא agrees with the second Braisa במפרש, when he was
 explicitly told that it was a different relative, he is not יוצא,
 because the קריעה was for the wrong person.

Alternately;
 כאן בתוך כדי דבור כאן לאחר כדי דבור
 היא דקאמרת יצא ידי קריעה
 שנמצא בנו בתוך כדי דבור
 היא דאמרת לא יצא ידי קריעה
 לאחר כדי דבור

The first ברייתא can also be speaking במפרש, as the לשון
 indicates, אמרו לו מת אביו, yet he is יוצא if
 נמצא בנו בתוך כדי דבור

He discovered the true identity of the deceased within תוך
 כדי שאילת שלום שלום, which is defined as שלום, the
 amount of time it takes to say the three words
 שלום עליך רבי

The Gemara adds that even
 מי שיש לו חולה בתוך ביתו
 ונתעלף וכמדומה שמת
 If someone thought that an ill member of his household
 had died;
 וקרע ואחר כך מת
 He tore his clothing, and only afterwards did the חולה
 actually die; we still say
 תוך כדי דיבור כדיבור דמי, and he was יוצא the קריעה, even
 though it was done BEFORE the death, as long as it was
 within the timeframe of דיבור כדיבור רבי.

3 These same qualifications apply to הפרה and הקמה: If they were done בסתם, when he only made an erroneous ASSUMPTION, or if he was informed of his error תוך כדי דיבור, the הפרה or הקמה is still valid.

3

These same qualifications apply to
הקמה and הפרה

↓

בסתם
If they were done
when he only made an erroneous assumption
or if he was informed of his error

תוך כדי דיבור

↓

The **הקמה or הפרה**
 is still valid

4 The Gemara points out הלכתא תוך כדי דבור כדבור דמי חוץ ממגדף ועובד עבודת כוכבים ומקדש ומגרש Although the principle of תוך כדי דיבור is used almost universally, there are four areas where it does not apply: If someone is מגדף, blasphemes, or worships זרה, or is מקדש or מגרש a woman, and immediately thereafter wants to retract his actions or words, we do NOT give him the usual grace period of תוך כדי דיבור. The Ran explains דבשאר מילי דלא דחמירי כולי האי כשאדם עושה אותם לא בגמר דעתו הוא עושה אלא דעתו שיכול לחזור בו תוך כדי דבור One usually acts without complete certainty, but rather, he relies on the possibility to recant תוך כדי דבור. אבל הני כיון דחמירי כולי האי אין אדם עושה אותם אלא בהסכמה גמורה ומשום הכי חזרה אפילו תוך כדי דבור לא מהני However, these four issues, since they carry very severe consequences, one only does them if he is unreservedly decisive, and therefore, he does not have the right to retract.
 =====

4

The Gemara points out

↓

<p>חוץ</p> <p>↓</p> <p>ממגדף ועובד עבודת כוכבים ומקדש ומגרש</p> <p>↓</p> <p>אבל הני כיון דחמירי כולי האי אין אדם עושה אותם אלא בהסכמה גמורה ומשום הכי חזרה אפילו תוך כדי דבור לא מהני</p>	<p>הלכתא</p> <p>↓</p> <p>תוך כדי דבור כדבור דמי</p> <p>↓</p> <p>דבשאר מילי דלא דחמירי כולי האי כשאדם עושה אותם לא בגמר דעתו הוא עושה אלא דעתו שיכול לחזור בו תוך כדי דבור</p>
---	--

5 Zug di Mishnah
 אמרה קונם תאנים וענבים אלו שאני טועמת
 If a woman made one נדר forbidding both figs and grapes;
 קיים לתאנים כולו קיים
 Her husband's confirmation regarding the figs is הקמה
 on the entire נדר, and he can no longer be מפר the נדר
 regarding the grapes. However,
 הפר לתאנים אינו מופר עד שיפר אף לענבים
 If he revoked the נדר regarding the figs, the grapes remain
 prohibited.
 The Ran brings an opinion that כלל אינו מופר כלל, the הפרה was
 ineffective even regarding the figs.

5 *מלך*

אמרה קונם תאנים וענבים אלו
 שאני טועמת

<p>הפר לתאנים</p> <p>↓</p> <p>אינו מופר עד שיפר אף לענבים The grapes remain prohibited</p> <p><i>The Ran brings an opinion</i> אינו מופר כלל</p>	<p>קיים לתאנים</p> <p>↓</p> <p>כולו קיים He can no longer be מפר the נדר regarding the grapes</p>
--	--

6 The Gemara explains that our Mishnah is the opinion of
 רבי ישמעאל, who interprets the word 'יקימונו' to mean 'יקם'
 מוקיים even only a part of it. The word 'פרנו'
 does not carry the same implication, and so a partial הפרה
 will not revoke the entire נדר.

However, רבי עקיבא argues that since the Pasuk says
 אישה יקימונו ואישה יפרנו
 It draws a היקש, a parallel between הפרה and הקמה,
 מה הקמה ממונו
 אף הפרה ממונו
 A partial הפרה DOES nullify the entire נדר.
 The חכמים agree with this היקש, but they compare the הקמה to
 הפרה differently:
 מה הפרה מה שהפר מה שקיים קיים
 אף הקמה מה שקיים קיים
 Just as הפרה can be only partially effective, הקמה is also
 only partially effective. The Ran quoted an opinion earlier
 that the הפרה is completely ineffective, and he brings a
 תוספתא to support this view. According to this opinion our
 Gemara must read
 מה הפרה מה שהפר לא הופר
 אף הקמה מה שקיים לא קיים
 Just as a partial הפרה is completely ineffective, an
 incomplete הקמה is also completely ineffective.
 =====

6 Our *מלך* is the opinion of
 רבי ישמעאל

רבי ישמעאל

אישה יקימונו ואישה יפרנו

Doesn't carry the same implication

"יקם ממונו"
 If he was מוקיים only a part of it

<p>חכמים</p> <p>מה הפרה מה שהפר הפר אף הקמה מה שקיים קיים</p>	<p>רבי עקיבא</p> <p>מה הקמה ממונו אף הפרה ממונו</p>
--	--

אישה יקימונו ואישה יפרנו

7 Our Mishnah continues:
 אמרה קונם תאנה שאני טועמת וענבה שאני טועמת
 Using an expression of איסור twice;
 הרי אלו שני נדרים
 They are two distinct נדרים, and a הקמה or הפרה on one will not affect the other.

The Gemara quotes a similar מחלוקת regarding שבועת הפקדון:
 If someone denies owing money to several creditors, and falsely swears to all of them at once, saying שבועה שאין לך בידי ולא לך ולא לך
 It is viewed as if he made a separate oath to each claimant, and he is culpable for each one. רבי שמעון disagrees, and considers them all to be part of one inclusive שבועה. He only views them as distinct oaths כשיאמר שבועה לכל אחד ואחד
 If he used separate expressions of שבועה;
 Clearly, מתניתין רבי שמעון היא, our Mishnah follows the opinion of רבי שמעון, and therefore requires the נדר to be expressed twice for them to be viewed as individual נדרים.
 =====

7 הלכה

אמרה
קונם תאנה שאני טועמת
וענבה שאני טועמת

▼

הרי אלו שני נדרים
A הקמה or הפרה on one
will not affect the other

▼

A similar מחלוקת regarding
שבועת הפקדון:
שבועה שאין לך בידי
ולא לך ולא לך

תא קרא

It is as if he made a separate oath to each claimant

כבי אמרין

Considers them all to be part of ONE שבועה

▼

He only views them as distinct oaths

Our Mishnah follows the opinion of כבי אמרין

Requiring the נדר to be expressed twice for them to be viewed as individual נדרים

}

כשיאמר
שבועה לכל
אחד ואחד

8 We continue with the next Mishnah:
 A נדר can only be revoked or confirmed ביום שמעו, on the day the בעל first hears of it. Our Mishnah now defines יום שמעו in greater detail.
 Zugt di Mishnah:
 יודע אני שיש נדרים
 אבל איני יודע שיש מפירין יפר
 If the husband claims that although he was aware of the נדר, he was not aware of his ability to revoke his wife's נדרים, he may revoke the נדר at a later date. As the Ran explains,
 עד ההוא יומא לא קרינא ביה יום שמעו
 Without this knowledge it is not considered truly hearing of the נדר, and the day when he discovers this is the real יום שמעו. However, if he says
 יודע אני שיש מפירין
 אבל איני יודע שזה נדר
 He was aware of his ability to revoke נדרים in general, but did not realize that it was possible to revoke this particular נדר;
 רבי מאיר אומר לא יפר
 And as the Ran explains
 לא יפר כלל קאמר
 He cannot EVER be מפר the נדר. He cannot be מפר on the day he hears of the נדר, because לא מקרי יום שמעו
 אלא כשהוא יודע שהוא יכול להפר
 It's not a true יום שמעו since his knowledge was not sufficient to allow him to be מפר. Nevertheless, the day that he learns of this is also not שמעו יום,
 דידיעה קמייטא לגבי שלא יוכל להפר אחר מכאן יום שמעו מקרי
 The earlier day is considered the יום שמעו in regard to invalidating future dates, since he knew of the general concept of הפרה.
 וחכמים אומרים יפר
 The חכמים, who the Gemara identifies as רבי יהודה, the usual adversary of רבי מאיר, say that he CAN be מפר that same day. As the Ran explains;
 דמקצת ידיעה ככל ידיעה
 Knowing about the הפרה in general, is sufficient to be considered יום שמעו.

8 **ביום שמעו**

מלפני

<p>יודע אני שיש מפירין אבל איני יודע שזה נדר</p>	<p>יודע אני שיש נדרים אבל איני יודע שיש מפירין</p>
<p>וחכמים יפר</p>	<p>רבי מאיר לא יפר</p>
<p>דמקצת ידיעה ככל ידיעה</p>	<p>לא יפר כלל קאמר לא מקרי יום שמעו אלא כשהוא יודע שהוא יכול להפר</p>
<p><i>The day that he learns of this is also not יום שמעו</i></p> <p>דידיעה קמייטא לגבי שלא יוכל להפר אחר מכאן יום שמעו מקרי</p>	